

Que baixi, Senyor, pel vostre Fill,
 fins al fons d'esta aigua,
 la força de l'Esperit Sant,
 perquè tots els qui hagen estat
 morts i sepultats en Crist, pel baptisme,
 ressusciten amb ell a la vida.
 Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Es poden dir lliurement altres fórmules (núms. 216-218).

Durant el temps pasqual, si es disposa de l'aigua baptismal beneïda en la Vigília pasqual, a fi que no falte en el baptisme l'element de l'acció de gràcies i de la pregària, es fa la benedicció i la invocació de Déu sobre l'aigua segons les fórmules que hi ha en els núms. 217-218, tenint en compte la variació dels textos al final de cada fórmula.

Renúncia i professió de fe

149. *El celebrant es dirigix als pares i als padrins amb les paraules següents:*

Estimats pares i padrins:

Pel sacrament del baptisme, este xiquet (esta xiqueta) que vosaltres heu presentat a l'Església rebrà de l'amor de Déu la nova vida que ve de l'aigua i de l'Esperit Sant. Vosaltres l'haureu d'educar en la fe, de manera que el pecat no contamine esta vida divina, que ha de créixer en ell (ella) cada dia més.

Per tant, si, conseqüents amb la vostra fe, esteu disposats a acceptar este compromís, ara, recordant també el vostre baptisme, renunciieu al pecat i professeu la fe en Jesucrist, que és la fe de l'Església, en la qual són batejats els infants.

150. *Després, el celebrant els pregunta:*

¿Renunciieu a Satanàs?

Pares i padrins:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿I a totes les seues obres?

Pares i padrins:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿I a totes les seues seduccions?

Pares i padrins:

Sí, hi renuncie.

O bé amb la fórmula següent:

¿Renuncieu al pecat, per a viure en la llibertat dels fills de Déu?

Pares i padrins:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿Renuncieu a totes les seduccions del mal, perquè el pecat no domine en vosaltres?

Pares i padrins:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿Renuncieu a Satanàs, que és l'origen i l'instigador del pecat?

Pares i padrins:

Sí, hi renuncie.

151. *Després el celebrant demana als pares i als padrins una triple professió de fe, dient:*

¿Creieu en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

Pares i padrins:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creieu en Jesucrist, el seu Fill únic i Senyor nostre, que nasqué de la Verge Maria, patí, fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i està assegut a la dreta del Pare?

Pares i padrins:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creieu en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels sants, el perdó dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida eterna?

Pares i padrins:

Sí, hi crec.

152. *El celebrant i tota la comunitat reunida assentixen a esta professió de fe, dient:*

Esta és la nostra fe. Esta és la fe de l'Església, que professem orgullosos, en Crist Jesús, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Si es creu oportú, esta fórmula pot ser substituïda per una altra, o bé per algun cant adequat amb el qual tota la comunitat expresse a una veu la seua fe.

Baptisme

153. *El celebrant convida la família a acostar-se a la font i pregunta als pares i als padrins:*

El celebrant:

¿Per tant, voleu que el vostre fill (la vostra filla), **N.**, reba el baptisme en la fe de l'Església, que ara, junt amb vosaltres, tots hem professat?

Pares i padrins:

Sí, ho volem.

I tot seguit el celebrant bateja l'infant, dient:

N., jo et batege en el nom del Pare,

(i immergix l'infant o li tira aigua per primera vegada)

i del Fill,

(i immergix l'infant o li tira aigua per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.

(i immergix l'infant o li tira aigua per tercera vegada)

Després del baptisme de l'infant, si es considera oportú, el poble pot fer una breu aclamació (cf. núms. 221-222).

Si el baptisme se celebra per infusió, convé que siga el pare o la mare qui sostinga l'infant; no obstant això, allà on es considere que val més conservar el costum vigent fins ara, ho podrà fer el padrí o la padrina.

Quan el baptisme es fa per immersió, correspon a les mateixes persones agafar l'infant quan el trauen de l'aigua.

Unció amb el sant crisma

154. *Després el celebrant diu:*

Déu totpoderós, Pare del nostre Senyor Jesucrist, que t'ha deslliurat del pecat i t'ha engendrat de nou per l'aigua i per l'Esperit Sant, et consagra amb el crisma de la salvació, a fi que, incorporat (incorporada) al seu poble, sigues sempre membre de Crist sacerdot, profeta i rei, per a la vida eterna.

Tots:

Amén.

Després, el celebrant unguix la coroneta del batejat amb el sant crisma, sense dir res.

Imposició del vestit blanc

155. *El celebrant diu:*

N., ets ja una nova criatura i t'has revestit de Crist. Que este vestit blanc siga per a tu signe de la teua dignitat; ajudat (ajudada) amb la paraula i l'exemple dels teus familiars, guarda esta dignitat sense taca fins a la vida eterna.

Tots:

Amén.

I s'imposa a l'infant un vestit blanc. Seria molt convenient que la mateixa família aportara este vestit blanc.

Entrega del ciri encés

156. *Després, el celebrant pren el ciri pasqual i diu:*

Rebeu la llum de Crist.

*I un de cada família (per exemple, el pare o el padrí) encén el ciri de l'infant en la flama del ciri pasqual.
Després el celebrant diu:*

A vosaltres, pares i padrins, l'Església vos confia esta llum. Manteniu-la encesa, a fi que el vostre fill (la vostra filla), il·luminat (il·luminada) per Crist, camine sempre com a fill (filla) de la llum, persevere en la fe, i, quan el Senyor torne, pugui eixir-li a l'encontre amb tots els sants i visca eternament en el cel.

«Efatà»

157. Si el celebrant ho considera convenient, pot fer el ritu de l'«Efatà»; amb el dit polze, toca les orelles i la boca de l'infant, dient:

Jesús va fer que els sords pogueren sentir i els muts pogueren parlar. Que ell et concedisca poder escoltar prompte la seua paraula i professar la fe, a lloança i glòria de Déu Pare.

Tots:

Amén.

CONCLUSIÓ DEL RITU

158. *Si el baptisme no s'ha celebrat en el presbiteri, es va en processó a l'altar, portant encés el ciri de l'infant acabat de batejar.*

Seria bo que durant la processó es cantara un cant baptismal, per exemple:

Tots els qui heu sigut batejats en Crist,
vos heu revestit de Crist.
Al·leluia, al·leluia.

També es poden triar lliurement els cants proposats en els núms. 221-222.

Recitació de l'oració del Senyor

159. *El celebrant, dret davant de l'altar, es dirigix als pares i als padrins i a tots els presents amb les paraules següents o unes de semblants:*

Estimats germans, este xiquet (esta xiqueta) ha nascut de nou pel baptisme, i li diem fill (filla) de Déu, i ho és. Un altre dia, per la confirmació rebrà la plenitud de l'Esperit Sant i, quan s'acostarà a l'altar, participarà de la taula del sacrifici de Crist i, en l'Església, invocarà Déu com a pare.

Ara, nosaltres, com a fills de Déu, ja que hem rebut el seu Esperit d'adopció, preguem en nom d'ell (d'ella), tots units, com el Senyor ens va ensenyar a pregar.

I tots, juntament amb el celebrant, diuen:

Pare nostre, que esteu en el cel.
Siga santificat el vostre nom.
Vinga a nosaltres el vostre regne.
Faça's la vostra voluntat,
així en la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia
doneu-nos, Senyor, el dia de hui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem els nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Amén.

Benedicció

160. *Després, el celebrant beneïx la mare —que porta el fill als braços—, el pares i tots els presents dient:*

El Senyor Déu omnipotent, pel seu Fill, nascut de la Verge Maria, ompli de goig les mares cristianes amb l'esperança de la vida eterna promesa als seus fills; que ell beneïska les mare d'este xiquet (d'esta xiqueta), perquè, així com ara donen gràcies pel fill (per la filla) que han tingut, continuen amb ell (ella) esta acció de gràcies per sempre, en Jesucrist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Celebrant:

El Senyor Déu omnipotent, que dona la vida terrenal i la vida celestial, beneïska el pare d'esta criatura, perquè, juntament amb la seua muller siguen, de paraula i d'obra, els primers a donar al seu fill (la seua filla) testimoni de la fe en Jesucrist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Celebrant:

El Senyor Déu omnipotent ens ha engendrat de nou donant-nos la vida eterna que ve de l'aigua i de l'Esperit Sant; que ell mateix beneïska abundantament estos fidels seus, perquè sempre i en tot lloc siguen, en el poble cristià, uns membres plens de vida, i concedisca la seua pau a tots els ací presents, en Crist Jesús Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que vos beneïska Déu totpoderós, Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

Tots:

Amén.

També es poden triar lliurement les fórmules de benedicció proposades en els núms. 223-226.

Després de la benedicció, si es considera oportú, tots els presents canten un càntic apropiat que expresse l'alegria pasqual i l'acció de gràcies, o bé el càntic de Maria, el Magnificat.

On hi ha el costum de portar l'infant batejat a l'altar de la Mare de Déu, és bo conservar-lo.

**BAPTISME D'UN INFANT
EN PERILL DE MORT**

RITU BREU DEL BAPTISME

161. *Preparada l'aigua, encara que no estiga beneïda, es reunixen al voltant de l'infant malalt els pares, els padrins i, si és possible, alguns familiars i amics. El ministre (sacerdot, diaca o laic) comença la pregària dels fidels:*

Germans, invoquem la misericòrdia del nostre Senyor Jesucrist, per este infant que rebrà la gràcia del baptisme, pels seus pares, pels seus padrins i per tots els batejats.

— Incorporeu, Senyor, pel baptisme, este infant a la vostra Església.

℟. Vos preguem que ens escolteu. *O bé:* Vos ho demanem, Senyor. *O bé:* Escolteu-nos, Senyor. *(O bé una altra resposta habitual.)*

— Feu-lo fill vostre (Feu-la filla vostra) pel baptisme.

℟. Vos preguem que ens escolteu.

— Feu que, incorporat (incorporada) al misteri pasqual de Crist pel baptisme, compartisca amb ell la seua resurrecció.

℟. Vos preguem que ens escolteu.

— Renoveu la gràcia del baptisme en tots els qui estem ací.

℟. Vos preguem que ens escolteu.

— Feu que tots els deixebles de Crist, batejats perquè formen un sol cos, visquen sempre units en la fe i en l'amor.

℟. Vos preguem que ens escolteu.

162. *La pregària dels fidels acaba amb la súplica següent:*

Oh Déu, Pare del nostre Senyor Jesucrist,
font de la vida i de l'amor,
vós alleugeriu el dolor dels pares
vetlant pels seus fills en perill,
i reveleu els designis del vostre amor
al donar-nos la nova vida del baptisme.

Escolteu benignament la nostra súplica
i no permeteu que este infant

sigués dominat pel pecat,
ans admeteu-lo en el regne del vostre Fill.

Per esta aigua i pel poder de l'Esperit Sant,
feu que este infant
a qui posem el nom de **N.**,
configurat en el misteri pasqual
del vostre Crist,
sigués fill vostre (filla vostra)
i obtinga l'herència del mateix Crist,
a fi que, en l'Església, pugui viure unit a vós,
amb el vostre Fill unigènit i l'Esperit Sant,
pels segles dels segles.

R. Amén.

163. *Ara es fa la professió de fe. El ministre invita els presents amb estes paraules:*

Recordant el nostre baptisme, professem la fe en Jesucrist, que és la fe de
l'Església, en la qual són batejats els infants.

I després pregunta:

¿Creieu en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

R. Sí, hi crec.

V. ¿Creieu en Jesucrist, el seu Fill únic i Senyor nostre, que nasqué de la
Verge Maria, patí, fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i està assegut
a la dreta del Pare?

R. Sí, hi crec.

V. ¿Creieu en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels
sants, la resurrecció dels morts i la vida eterna?

R. Sí, hi crec.

164. *Si es considera oportú, la professió de fe també es pot fer recitant el símbol:*

Crec en un sol Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra.

I en Jesucrist, el seu Fill únic, Senyor nostre;
que fou concebut per obra de l'Esperit Sant,
nasqué de la Verge Maria;

patí en temps de Ponç Pilat,
fou crucificat, mort i sepultat;
davallà als inferns,
el tercer dia ressuscità d'entre els morts;
se'n pujà al cel,
on seu a la dreta de Déu Pare totpoderós,
i tornarà a jutjar els vius i els morts.

Crec en l'Esperit Sant,
la santa Església catòlica,
la comunió dels sants,
la remissió dels pecats,
la resurrecció dels morts
i la vida eterna.

Amén.

165. *Després el ministre bateja l'infant, dient:*

N., jo et batege en el nom del Pare,
(i immergix l'infant o li tira aigua per primera vegada)

i del Fill,
(i immergix l'infant o li tira aigua per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.
(i immergix l'infant o li tira aigua per tercera vegada)

166. *Es pot fer la imposició del vestit blanc, ometent els altres ritus. El ministre diu:*

N., ets ja una nova criatura i t'has revestit de Crist. Que este vestit blanc siga per a tu signe de la teua dignitat; guarda-la sense taca fins a la vida eterna.

℞. Amén.

167. *La celebració acaba amb la recitació del pàrenostre:*

Pare nostre, que esteu en el cel.
Siga santificat el vostre nom.
Vinga a nosaltres el vostre regne.
Faça's la vostra voluntat,
així en la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia
doneu-nos, Senyor, el dia de hui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem els nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Amén.

168. *Si cap dels presents és capaç de dirigir la celebració descrita, qualsevol fidel pot batejar dient el credo i, després, tirant aigua damunt del qui ha de ser batejat amb la fórmula pròpia (cf. núm. 165). Si les circumstàncies ho demanen, fins i tot es pot ometre la recitació del credo.*

En cas de perill de mort imminent, ometent tots els altres ritus, n'hi ha prou amb que el ministre tire aigua damunt de l'infant, dient les paraules acostumades (cf. núm. 165). Sempre que siga possible, convé que el ministre estiga acompanyat d'un o de dos testimonis.

**PRESENTACIÓ A L'ESGLÉSIA
D'UN INFANT JA BATEJAT**

RITU D'ACOLLIMENT

169. *El sacerdot o el diaca celebrant, revestit amb alba o sobrepellís i estola i també, si es vol, pluvial, de color festiu, s'adreça a la porta de l'església acompanyat dels ministres, o bé al lloc de l'església on hi ha reunits els pares i els padrins amb l'infant. Mentrestant els fidels, si es considera oportú, canten un salm o un himne apropiat.*

El celebrant saluda els presents, especialment els pares i els padrins, lloant-los per haver batejat l'infant sense tardar; dona gràcies a Déu i felicita els pares perquè l'infant ha recobrat la salut.

El celebrant pregunta primerament als pares:

¿Quin nom heu posat al vostre fill (a la vostra filla)?

Pares:

N.

Celebrant:

¿Què demaneu a l'Església de Déu per al vostre fill (per a la vostra filla), N., que ja està batejat (batejada)?

Pares:

Que tota la comunitat sàpia que ja ha sigut rebut (rebuda) en l'Església.

La primera resposta, la pot donar una altra persona si, segons els costums del lloc, té el dret d'imposar el nom.

Els pares poden contestar la segona vegada amb unes altres paraules, per exemple:

Que ja està batejat (batejada). *O bé: Que ja és cristià (cristiana), etc.*

170. *El celebrant parla als pares amb estes o amb unes altres paraules semblants:*

Ara que porteu a l'Església este xiquet (esta xiqueta) que ja ha sigut batejat (batejada), ¿sabeu que vos heu compromés a educar-lo (-la) en la fe, perquè complisca el manament d'amar Déu i el proïsme com Crist ens va ensenyar?

Pares:

Sí, ho sabem.

171. *Després, el celebrant, dirigint-se als padrins, els pregunta, amb estes o amb unes altres paraules semblants:*

I vosaltres, padrins, ¿esteu disposats a ajudar els pares d'estos infants en el compliment del seu deure?

Padrins:

Sí, hi estem disposats.

172. *Després, el celebrant continua:*

N., la comunitat cristiana, que amb els teus pares dona gràcies a Déu, t'acull amb gran alegria i dona testimoni que has sigut rebut (rebuda) per l'Església. En nom d'ella, jo et senye amb el senyal de Crist, que t'ha donat la vida en el baptisme i ja t'ha incorporat a la seua Església.

I senya l'infant en el front, sense dir res.

Després convida els pares —i, si ho troba oportú, també els padrins— a fer el mateix, dient:

I vosaltres, pares (i padrins), feu també sobre ell (ella) el senyal de la creu.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

173. *El celebrant convida els pares, els padrins i els altres assistents a participar en la celebració de la Paraula de Déu. Si les circumstàncies ho permeten, es va en processó fins al lloc previst, cantant, per exemple, el salm 85 (84), 7.8.9.*

Lectures bíbliques i homilia

174. *Es lligen una o dos de les perícopes següents, si es considera oportú. Tots els presents s'assenten per a escoltar.*

Jo 3, 1-6 «Ningú podrà entrar en el regne de Déu sense haver nascut de l'aigua i de l'Esperit» (núm. 203).

Mt 28, 18-20 «Aneu a fer deixebles de tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant» (núm. 199).

Mc 1, 9-11 «Joan va batejar Jesús en el Jordà» (núm. 200).

Mc 10, 13-16 «Deixeu que els infants vinguen a mi» (núm. 201).

També es poden triar les lectures que hi ha en l'apèndix, núsms. 184-209, o bé unes altres, d'acord amb la voluntat o el profit dels pares (per exemple, 1Re 17, 17-24; 2Re 4, 8-37).

Entre les lectures es poden cantar els salms responsorials i els versos proposats en els números 194-197.

Acabada la lectura, el celebrant fa una homilia breu per a il·lustrar els textos llegits i ajudar els presents a entendre millor el misteri del baptisme i animar-los a assumir més intensament els deures que se'n deriven, sobretot per als pares i els padrins.

Després de l'homilia, o bé després o durant la lletania, es recomana que tots els presents observen uns moments de silenci, en els quals el celebrant convida els assistents a pregar de tot cor. A continuació, si el cas ho permet, es fa un cant apropiat.

Pregària del fidels

175. *Ara es fa la pregària dels fidels.*

Celebrant:

Germans, invoquem la misericòrdia del nostre Senyor Jesucrist, per este infant, pels seus pares, pels seus padrins i per tots els batejats.

Lector:

Senyor, que este infant es recorde sempre del baptisme que ha rebut i de la salut que Déu li ha tornat. Preguem al Senyor.

Tots:

Vos ho demanem, Senyor. *(O bé una altra resposta habitual.)*

Lector:

Que siga sempre, en l'Església, un membre ple de vida. Preguem al Senyor.

Tots:

Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que escolte l'Evangelí, el complisca i en done testimoni. Preguem al Senyor.

Tots:

Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que un dia pugui participar amb alegria en la taula del vostre sacrifici.
Preguem al Senyor.

Tots:

Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que ame Déu nostre Senyor i el proïsme, com ens va ensenyar. Preguem
al Senyor.

Tots:

Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que, ajudat per la paraula i l'exemple dels cristians, cresca en santedat i
saviesa. Preguem al Senyor.

Tots:

Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que tots els cristians visquen sempre units en la fe i l'amor. Preguem al
Senyor.

Tots:

Vos ho demanem, Senyor.

176. *Després, el celebrant convida els assistents a invocar els sants:*

Santa Maria, mare de Déu
Sant Josep,

pregueu per nosaltres.
pregueu per nosaltres.

Sant Joan Baptista, pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau, pregueu per nosaltres.

Es poden afegir els noms d'altres sants, especialment els dels patrons de l'infant, de l'església o del lloc:

Sant (a) N.

Sant (a) N.

S'acaba així:

Tots els sants i les santes de Déu, pregueu per nosaltres.

177. *Acabades les invocacions, el celebrant diu:*

Oh Déu, Pare del nostre Senyor Jesucrist,
font de la vida i de l'amor,
vós vos manifesteu bo
en les sol·licituds dels pares,
provident en els perills dels infants
i salvador en el seu baptisme.

L'Església, donant-vos gràcies,
vos suplica per N.,
que heu fet passar de les tenebres
a la vostra llum admirable,
i pel baptisme l'heu pres (presa)
com a fill vostre (filla vostra)
i l'heu fet (feta) temple de l'Esperit Sant:
ajudeu-lo (-la) sempre
en els perills d'esta vida
i enfortiu-lo (-la),
amb la virtut de Crist Salvador,
en la lluita per a aconseguir el vostre regne.

Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

RITUS EXPLICATIUS

Unció amb el sant crisma

178. *El celebrant diu:*

Déu totpoderós, Pare del nostre Senyor Jesucrist, que t'ha deslliurat del pecat i t'ha engendrat de nou per l'aigua i per l'Esperit Sant, et consagra amb el crisma de la salvació, a fi que, incorporat (incorporada) al seu poble, sigues sempre membre de Crist sacerdot, profeta i rei, per a la vida eterna.

Tots:

Amén.

I unguix la coroneta de l'infant amb el sant crisma, sense dir res.

Imposició del vestit blanc

179. *El celebrant diu:*

N., ets ja una nova criatura i t'has revestit de Crist. Que este vestit blanc siga per a tu signe de la teua dignitat; ajudat (ajudada) amb la paraula i l'exemple dels teus familiars, guarda esta dignitat sense taca fins a la vida eterna.

Tots:

Amén.

Entrega del ciri encés

180. *Després, el celebrant pren el ciri pasqual i diu:*

Rebeu la llum de Crist.

I un de cada família (per exemple, el pare o el padri) encén el ciri de l'infant en la flama del ciri pasqual. Després el celebrant diu:

A vosaltres, pares i padrins, l'Església vos confia esta llum. Manteniu-la encesa, a fi que el vostre fill (la vostra filla), il·luminat (il·luminada) per Crist, camine sempre com a fill (filla) de la llum, perseverere en la fe, i, quan el Senyor torne, pugui eixir-li a l'encontre amb tots els sants i visca eternament en el cel.

Si resulta oportú, es fa el càntic baptismal del núm. 133, o un altre dels indicats en els núsms. 221-222.

CONCLUSIÓ DEL RITU

Recitació de l'oració del Senyor

181. El celebrant, dret davant de l'altar, es dirigix als pares i als padrins i a tots els presents amb les paraules següents o unes de semblants:

Estimats germans, este xiquet (esta xiqueta) ha nascut de nou pel baptisme, i li diem fill (filla) de Déu, i ho és. Un altre dia, per la confirmació rebrà la plenitud de l'Esperit Sant i, quan s'acostarà a l'altar, participarà de la taula del sacrifici de Crist i, en l'Església, invocarà Déu com a pare.

Ara, nosaltres, com a fills de Déu, ja que hem rebut el seu Esperit d'adopció, preguem en nom d'ell (d'ella), tots units, com el Senyor ens va ensenyar a pregar.

I tots, juntament amb el celebrant, diuen:

Pare nostre, que esteu en el cel.

Siga santificat el vostre nom.

Vinga a nosaltres el vostre regne.

Faça's la vostra voluntat,

així en la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia

doneu-nos, Senyor, el dia de hui.

I perdoneu les nostres culpes,

així com nosaltres perdonem els nostres deutors.

I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,

ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Amén.

Benedicció

182. Després, el celebrant beneïx la mare —que porta el fill als braços—, el pares i tots els presents dient:

El Senyor Déu omnipotent, pel seu Fill, nascut de la Verge Maria, ompli de goig les mares cristianes amb l'esperança de la vida eterna promesa als seus fills; que ell beneïska la mare d'este xiquet (d'esta xiqueta), perquè, així com ara dona gràcies pel fill (per la filla) que ha tingut, continue

amb ell (ella) esta acció de gràcies per sempre, en Jesucrist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Celebrant:

El Senyor Déu omnipotent, que dona la vida terrenal i la vida celestial, beneïska el pare d'esta criatura, perquè, juntament amb la seua muller siguen, de paraula i d'obra, els primers a donar al seu fill (la seua filla) testimoni de la fe en Jesucrist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Celebrant:

El Senyor Déu omnipotent ens ha engendrat de nou donant-nos la vida eterna que ve de l'aigua i de l'Esperit Sant; que ell mateix beneïska abundantament estos fidels seus, perquè sempre i en tot lloc siguen, en el poble cristià, uns membres plens de vida, i concedisca la seua pau a tots els ací presents, en Crist Jesús Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que vos beneïska Déu totpoderós, Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

Tots:

Amén.

També es poden triar lliurement les fórmules de benedicció proposades en els núms. 223-226.

183. *Després de la benedicció, si es considera oportú, tots els presents canten un càntic apropiat que expresse l'alegria pasqual i l'acció de gràcies, o bé el càntic de Maria, el Magníficat.*

On hi ha el costum de portar l'infant batejat a l'altar de la Mare de Déu, és bo conservar-lo.

El ritu descrit també s'observarà quan l'infant batejat és portat a l'església després que s'hagen resolt altres dificultats (per exemple, una persecució, desavinences entre els pares o familiars, etc.), que impediren la celebració del baptisme en l'església. En estos casos, el celebrant adaptarà les monicions, les lectures i les intencions de la pregària dels fidels, a les circumstàncies de l'infant.

LECCIONARI PER AL BAPTISME D'INFANTS

Els textos d'este leccionari s'han disposat seguint l'orde de la Bíblia.

Convé notar que el ritual destaca els textos següents:

Jo 3, 1-6 (núm. 203).

Mt 28, 18-20 (núm. 199).

Mc 1, 9-11 (núm. 200).

Mc 10, 13-16 (núm. 201).

Els israelites caminaren per terra eixuta enmig del mar

184. *El pas del mar Roig, que prefigura la Pasqua del Senyor, és també figura del baptisme cristià (1Co 10, 1-11).*

El baptisme és un misteri d'alliberament: ens deslliura de l'esclavitud de Satanàs i del pecat. Les forces del mal, que Crist va vèncer en la creu (Col 2, 15), simbolitzades per l'exèrcit del faraó, són aniquilades en l'aigua baptismal; el baptisme destrueix en nosaltres el pecat (Rm 6, 6; Ef 1, 7). De l'aigua baptismal sorgix un raça nova, el nou Israel, el poble de la nova Aliança.

El baptisme de la Pasqua del cristià: pas d'una situació d'esclavitud a una existència nova de llibertat i salvació.

Lectura del llibre de l'Èxode

14, 15 – 15, 1

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès:

— «¿Per què t'aclames a mi? Ordena als israelites que es posen en marxa, i tu alça la vara, estén la mà cap al mar i es partirà en dos, a fi que els israelites caminen per terra eixuta, enmig del mar. Jo faré que els egipcis s'obstinen a penetrar darrere d'ells. I mostraré el meu poder sobre el faraó i sobre tot el seu exèrcit, sobre els seus carros de guerra i els seus soldats. Els egipcis sabran que jo sóc el Senyor, quan la meua glòria s'haurà manifestat en el faraó, en els seus carros i en els seus soldats.»

L'àngel de Déu que caminava davant de la formació d'Israel es posà a caminar darrere d'ells. També s'hi va posar la columna de núvol que abans tenien davant, i que ara se situà entre la formació dels egipcis i la d'Israel. Era un núvol tenebrós, i en tota la nit, les dos formacions no s'acostaren l'una a l'altra. Moisès estengué la mà cap al mar, i el Senyor, amb un vent fortíssim de llevant, que durà tota la nit, va fer retirar la mar i la convertí en terra eixuta. Les aigües es partiren i els israelites entraren caminant per terra eixuta enmig del mar, amb l'aigua com una muralla a dreta i esquerra. Els egipcis intentaren perseguir-los, i tota la cavalleria del faraó, amb els carros i els cavallers, entraren darrere d'ells en el llit de la mar.

A la matinada, el Senyor, des de la columna de foc i de núvol, posà la mirada sobre la formació dels egipcis i sembrà la confusió: encallà les rodes dels carros i feia que a les tropes els costara molt avançar.

Els egipcis digueren:

— «¿Fugim d'Israel!, que el Senyor lluita a favor seu contra Egipte.»

Llavors el Senyor digué a Moisés:

— «Estén la mà cap al mar: que es tornen a ajuntar les aigües i que cobrisquen els egipcis, els seus carros i els seus guerrers.»

Moisés estengué la mà cap al mar, i de bon matí, el mar se'n tornà al seu lloc de sempre. Els egipcis, fugitius, se'l van trobar davant, i el Senyor va precipitar-los al mig de les ones. Les aigües van tornar i cobriren els carros amb els cavallers. De totes les tropes del faraó que havien penetrat darrere dels israelites en el llit de la mar, no quedà ni un sol home. Però els israelites caminaven per terra eixuta enmig del mar, amb l'aigua formant com una muralla a dreta i esquerra.

Aquell dia el Senyor salvà Israel de les mans dels egipcis i els israelites veren els egipcis morts a la vora del mar. Quan els israelites veren la gran gesta que el Senyor havia obrat contra Egipte, tot el poble sentí un gran temor de Déu i cregueren en ell i en el seu servent Moisés.

Llavors Moisés i els israelites entonaren este càntic en honor del Senyor.

Paraula de Déu.

II

Dona'ns aigua per a beure

185. *L'aigua que brolla de la roca de l'Horeb, figura del baptisme cristià (1Co 10, 4-6).*

Déu és font d'aigua viva (Is 12, 3; Jr 2, 13; Sl 36 [35], 9). L'aigua és símbol de la vida divina comunicada a l'home. «La profecia es va complir en l'Evangeli, quan Crist, que és la roca, va ser traspasat per la llança en la passió» (sant Cebrià). De la passió de Crist van brollar les fonts de la salvació (Jo 19, 31-35; 7, 37-39). El baptisme es presenta com la realització de les aspiracions (set) de la humanitat per la redempció (Is 48, 20-21; 43, 19-21). En contraposició al desert assedegat i estèril, l'aigua abundant simbolitza l'efusió de vida nova i una fecunditat espiritual inesgotable. El do de la vida divina suposa en l'home una confiança total en el poder de Déu; el baptisme és sagrament de la fe.

Lectura del llibre de l'Èxode

17, 3-7

En aquells dies el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisés:

— «¿Per què ens has fet eixir d'Egipte? ¿Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?»

Moisés s'exclamà al Senyor:

— «¿Què puc fer per este poble? Un poc més i m'apedregaran.»

El Senyor li respongué:

— «Passa davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allí davant de tu dalt de la roca, a l'Horeb. Tu pega un colp a la roca i n'eixirà aigua, i tot el poble podrà beure.»

Moisés ho va fer així davant dels ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «¿El Senyor està amb nosaltres o no ho està?»

Paraula de Déu.

III

Abocaré sobre vosaltres aigua pura perquè sigueu purs de tota màcula

186. *En este text es mencionen l'aigua i l'Esperit, els dos elements fonamentals del baptisme. L'aigua és símbol de l'efusió de l'Esperit. Tres efectes del baptisme:*

- a) *Ens purifica (36, 25). L'aigua dissol tota impuresa. L'Esperit esborra tot pecat (1Pe 3, 21; Hb 10, 21). Naaman, netejat de la lepra (2Re 5, 115), és figura del baptisme.*
- b) *Ens fa criatures noves (36, 26-27), a imatge de Crist ressuscitat, primícies de la nova creació (2Co 5, 17; Ef 4, 24).*
- c) *Ens introduïx en el poble de la nova Aliança (36, 24, 28) i ens capacita per a ser fidels al pacte amb Déu (Jr 31, 31-34; Hb 10, 15-17).*

El vestit blanc simbolitza estos tres efectes: purificació, vida nova i pertinença al poble de Déu.

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

36, 24-28

El Senyor em va fer sentir la seua paraula i em digué:

— «Vos prendré d'entre els pobles estrangers,
vos arreplegaré de tots els països
i vos faré vindre a la vostra terra.
Abocaré sobre vosaltres aigua pura
perquè sigueu purs de tota màcula
i de tots els vostres ídols.
Vos donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins de vosaltres;
trauré de vosaltres eixe cor de pedra
i vos en donaré un de carn.
Posaré dins de vosaltres el meu esperit
i faré que seguïu els meus decrets,
que compliu i observeu els meus manaments.
Habitareu el país que vaig donar als vostres pares.
Vosaltres sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu.»

Paraula de Déu.

IV

**Vaig veure que naixia una font d'aigua al costat dret del santuari,
i allà on arribe esta aigua tot viurà**

187. *L'aigua del baptisme naix del costat dret del santuari (47, 1); és a dir, del costat de Crist traspasat en la passió (Jo 2, 21; 19, 31-35). La força del baptisme prové de la passió de Crist:*

- a) *Per a purificar i sanejar el món (47, 8-9. 11): les aigües de Marà (Ex 15, 12-25) i de Jericó (2Re 2, 19-22), endolcides i sanejades de manera miraculosa, són figura de la força salutífera del baptisme; també ho va ser el diluvi (1Pe 3, 20-21), on Déu va purificar la terra exterminant els impius.*
- b) *Per a transformar l'Església en paradís (47, 12), de manera que es complixen les profecies que anunciaven el desert convertit en un verger (Is 35, 6-7; 41, 18-20; 44, 3-4, Jl 3, 18; Jr 17, 8; Za 14, 8). El baptisme ens introduïx novament en el paradís, les portes del qual es van obrir amb la mort del nou Adam (Lc 23, 43). Els quatre rius del paradís (Gn 2, 10-14) prefiguraven les aigües fecundants del baptisme.*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

47, 1-9, 12

En aquells dies, l'home em va fer tornar a l'entrada del santuari i vaig veure que davall del llindar del santuari, que té la façana a l'orient, naixia una font d'aigua que baixava cap a l'orient, pel costat dret del temple, al sud de l'altar.

Tot seguit em va fer eixir del temple per la porta del nord, em va fer pegar la volta per fora fins a la porta exterior que mira a l'orient i vaig veure que l'aigua baixava del costat dret.

Aquell home s'encaminà cap a l'orient amb un cordell en la mà, amidà mil colzades, i em va fer travessar el rierol: l'aigua m'arribava als turmells.

Amidà mil colzades més, em va fer travessar, i l'aigua m'arribava als genolls. N'amidà mil més, però el nivell de l'aigua havia crescut tant que ja no vaig poder travessar.

Era un corrent d'aigua on calia nadar, un riu que no es podia travessar.

Llavors em digué:

— «¿Has vist, fill d'home?»

Després em va fer tornar a la riba del riu. Hi vaig tornar i vaig veure que hi havia molts arbres a banda i banda.

Llavors em digué:

— «Esta aigua corre cap a la conca oriental, baixa a l'Arabà i desemboca en el mar Mort. Entrarà dins de la mar, que és aigua salada, i la sanejarà. Tots els animals vivents que es mouen, allà on arribe el riu, viuran, i hi haurà moltíssims peixos quan arriben fins allí estes aigües i sanaran i viuran tots i allà on arribe el riu tot quedarà sanejat. A banda i banda del riu creixerà tota classe d'arbres fruiters. No perdran mai la fulla i sempre

tindran fruit. Cada mes donaran una collita nova, perquè l'aigua que els rega naix del santuari. Els seus fruits serviran d'aliments i les seues fulles seran un remei.»

Paraula de Déu.

LECTURES DE LES CARTES APOSTÒLIQUES

I

Pel baptisme hem sigut sepultats amb Crist en la mort, perquè també nosaltres mamprenguem una nova vida

188. *El baptisme és incorporació a Crist en la seua mort i resurrecció; és una participació sacramental en el misteri pasqual (Col 2, 12-13; 3, 1-13).*

- a) *El ritu de la immersió simbolitza la nostra sepultura amb Crist (6, 4; Col 2, 12). L'home que érem abans ha sigut crucificat amb Crist (6, 6; Ga 2, 19; 5, 24; 6, 14), «hem mort amb Crist» (6, 8, 11; Col 3, 3). El diluvi i el pas del mar Roig prefiguraren este aspecte del baptisme com a mort per al pecat.*
- b) *L'eixida de les aigües significa la resurrecció de Crist d'entre els morts. El baptisme ens fa participar en la vida nova del ressuscitat (6, 5-6; Col 2, 12): açò vol significar el ciri que s'encén en la flama del ciri pasqual. El poble que naix de l'aigua baptismal és una «Església de ressuscitats» (sant Ambrós).*

A partir del baptisme, la vida cristiana ha de ser una vida pasqual: de mort per al pecat i de vida en Crist per a Déu (6, 11).

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

6, 3-5

Germans:

Tots els qui hem sigut batejats en Jesucrist, hem sigut submergits en la seua mort.

Pel baptisme hem sigut sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres mamprenguem una nova vida.

I si nosaltres hem sigut units a ell en una mort com la seua, també ho serem en una resurrecció com la seua.

Paraula de Déu.

II

Ens destinà a ser imatges vives del seu Fill

189. *El baptisme ens introduïx en la història de la salvació: Déu complix els seus plans de salvar-nos en el seu Fill i per ell.*

- a) *El baptisme expressa i realitza l'elecció i la crida de Déu (8, 28-30; Dt 7, 7; Is 41, 8; 48, 12), Esta elecció és un prov de l'amor de Déu (Dt 7, 8; Os 11, 1). El baptisme ens aplica la mort de Crist, que va ser la prova màxima de l'amor de Déu als hòmens (8, 32).*
- b) *La salvació consistix en la nostra configuració amb Crist (8, 29-30). El baptisme realitza una primera configuració amb Crist: restaura en nosaltres la imatge divina destruïda pel pecat (1Co 15, 49; 2Co 3, 18; Col 3, 10). Això ens fa fills de Déu en el Fill (Ga 4, 6-7; Rm 8, 15).*
- c) *El baptisme posa així les bases de la seguretat i de l'optimisme cristià (8, 31-32). Ens fa escapar de la ira de Déu (Mt 3, 7-10), realitza en nosaltres la salvació i ens dona l'esperança de la glòria (8, 30).*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 28-32

Germans:

Nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seua; perquè ell, que els coneixia d'abans que existiren, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha sigut així el primogènit de molts germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica. Si tenim Déu amb nosaltres, ¿qui tindrem en contra? Ell, que no va compadir el seu propi fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres, ¿com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?

Paraula de Déu.

III

Tots nosaltres hem sigut batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos

190. *El baptisme ens incorpora a l'Església en virtut de l'Esperit que ens comunica.*

- a) *L'aigua baptismal, fecundada per l'Esperit, simbolitza l'efusió de l'Esperit (Is 32, 15). En el baptisme «bevem l'Esperit» (12, 13), que va brollar del costat de Crist com una font (Jo 7, 37-39; 19, 31-35).*
- b) *La unitat del cos de Crist és obra de l'Esperit: en l'encarnació (Lc 1, 35), en Pentecosta (Fets 1, 4), en el baptisme (12, 13; Ef 4, 4). L'Esperit introduïx l'amor en els nostres cors (Rm 5, 5), que és vincle d'unió entre tots els batejats (Ga 3, 28).*

El creixement de l'Església en la unitat per l'amor és responsabilitat de tots els cristians, com una exigència del baptisme.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 12-13

Germans:

Crist és com el cos humà: és u, encara que tinga molts membres, ja que tots els membres, encara que en siguin molts, formen un sol cos.

Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem sigut batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i a tots se'ns ha donat com a beguda el mateix Esperit.

Paraula de Déu.

IV

Tots els qui heu sigut batejats vos heu revestit de Crist

191. *El baptisme ens incorpora a Crist, és a dir, ens fa membres del cos de Crist, que és l'Església.*

- a) *L'efecte cabdal del baptisme és realitzar la nostra unió vital amb Crist mort i ressuscitat (3, 27). Crist es convertix en eixe vestit nou que ens cobrix interiorment i que ens fa un sol cos amb ell, l'home nou (Col 3, 10; Ef 4, 24), partícips de la seua filiació divina (3, 26). El vestit blanc simbolitza esta condició nova creada en nosaltres pel baptisme.*
- b) *Entre tots els qui «som una sola cosa en Jesucrist» (3, 28), el baptisme dona origen a una comunitat perfectament una, que té com a principi ontològic nou l'Esperit (Ef 4, 3-4). Germans de Crist i germans entre nosaltres, els batejats formem una família que té dret a la familiaritat amb Déu, que els primers pares van perdre pel pecat (Gn 3, 10).*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 3, 26-28

Germans:

Tots vosaltres, per haver cregut, sou fills de Déu en Jesucrist.

Tots els qui heu sigut batejats per a unir-vos a Crist, vos heu revestit de Crist. Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots som una sola cosa en Jesucrist.

Paraula de Déu.

V

Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme

192. *El baptisme ens introduïx en un misteri de comunió amb Crist, amb els germans, amb la Trinitat.*

- a) *Formem amb Crist «un sol cos i un sol esperit» (4, 4; 1Co 6, 17), un sol home. D'ara en avant, l'existència del batejat serà una «vida en Crist» (3, 17; Ga 2, 20).*
- b) *Formem amb tots els batejats un sol cos, uns sola família (4, 4. 6): tenim tots la mateixa fe, el mateix principi d'unitat que és l'Esperit, els mateixos sagraments, els mateix Pare. La llei fonamental d'esta comunitat és l'amor.*
- c) *Entrem en comunió amb Déu en la vida trinitària (1Jo 1, 3): entrem en la família de Déu; som fills de Déu i hereus del seu regne.*

Exigència del baptisme: cultivar les virtuts que salvaguarden la unitat de l'Església (4, 2-3).

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

4, 1-6

Germans:

Jo, presoner per causa del Senyor,
 vos demane que visqueu d'una manera digna
 la vocació que heu rebut,
 amb tota humilitat i mansuetud,
 amb paciència,
 suportant-vos amb amor els uns als altres,
 procurant conservar la unitat de l'Esperit
 amb els lligams de la pau.

Un sol cos i un sol Esperit,
 com és també una sola l'esperança
 que naix de la vocació que heu rebut.

Un sol Senyor,
 una sola fe,
 un sol baptisme,
 un sol Déu i Pare de tots,
 que està per damunt de tot,
 actua a través de tot i està present en tot.

Paraula de Déu.

VI

Vosaltres sou un poble elegit, un regne sacerdotal

193. *El baptisme és incorporació a l'Església, que és «temple espiritual» i regne sacerdotal.*

- a) *El baptisme fa de nosaltres les pedres vives amb què s'edifica el nou Israel (2, 5). recorda les purificacions rituals prescrites per la llei per a fer una persona o un lloc apte per al culte (Nm 19, 2-10; Dt 23, 10-11). Jesús va parlar del seu propi cos com un temple destruït i edificat en tres dies en el context de la purificació del temple (Jo 2, 19). El baptisme ens fa membres d'eixe cos (Ef 2, 18-22).*
- b) *Pel baptisme entrem a formar part del nou Israel, poble de sacerdots, reis i profetes (2, 5; Ex 19, 5-6; Ap 1, 6; 5, 10). D'ara en avant la vida del batejat serà un testimoni del regne i una ofrena permanent (2, 5. 9; Rm 12, 1). Això vol significar la unció amb el sant crisma del baptisme.*

Lectura de la primera carta de sant Pere

2, 4-5. 9-10

Germans:

Acostant-vos al Senyor, pedra viva, rebutjada pels hòmens, però escollida i preciosa als ulls de Déu, també vosaltres, com a pedres vives, sou edificats per Déu com a temple de l'Esperit, per a un sacerdoti sant, que oferisca sacrificis espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist.

Però vosaltres sou «poble elegit, regne sacerdotal, nació sagrada, possessió personal de Déu», a fi que «proclameu les obres poderoses» d'aquell que vos ha cridat a eixir de les tenebres per a entrar a la seua llum admirable.

Vosaltres que en altre temps no éreu poble, ara sou poble de Déu; no éreu compadits, però ara ell s'ha compadit de vosaltres.

Paraula de Déu.

SALMS RESPONSORIALS

I

194. Sl 23 (22), 1-3a. 3b-4. 5-6 (R̄ : 1).

Este salm, que canta una serena confiança, ens proporciona imatges elementals (verdor, aigua, camí) que fan referència a una aplicació directa al ritu baptismal. Importa assenyalar l'íntima correlació entre els tres sacraments de la iniciació cristiana: el «repòs vora l'aigua» del baptisme, el «retorn» de la confirmació, la «taula» i la «copa» de l'eucaristia, que guien el cristià cap a la «casa del Senyor».

Ÿ. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

R̄. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Ÿ. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Em fa descansar en prats deliciosos;
em porta al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.
Em guia per camins segurs,
per amor del seu nom.

R̄. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Ÿ. Ni que passe per la vall tenebrosa
no tinc por de cap mal.
Vós esteu a la meua vora:
la vostra vara de pastor,
m'asserena i em conforta.

R̄. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Ÿ. Davant de mi pareu taula vós mateix,
enfrent del meus enemics;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meua copa.

R̄. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

Ÿ. Ausades que la vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida.
I viuré anys i més anys
en la casa del Senyor.

R̄. El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

II

195. Sl 27 (26), 1.7-8a.8b-9abc.13-14 (R : 1a).

La confiança domina íntegrament l'esperit d'este salm. Déu protegix en el seu temple els qui hi entren pel baptisme. Cal buscar sempre el rostre i la presència de Déu. Tota la vida del cristià batejat ha de tindre una tònica d'esperança, que mira cap a la consumació per mitjà de l'Església terrenal, que és imatge i preparació de l'Església celestial.

V̄. El Senyor m'il·lumina i em salva.

R̄. El Senyor m'il·lumina i em salva.

V̄. El Senyor m'il·lumina i em salva,
¿qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegix la meua vida,
¿qui em pot fer feredat?

R̄. El Senyor m'il·lumina i em salva.

V̄. Escolteu el meu clam, Senyor,
compadiu-vos de mi, responeu-me.
De part vostra, el cor em diu:
«Busqueu la meua presència.».

R̄. El Senyor m'il·lumina i em salva.

V̄. Buscar-la és el que vull;
No m'amagueu la mirada.
No vos indigneu fins a rebutjar el vostre servent.
Vós que sou la meua ajuda.

R̄. El Senyor m'il·lumina i em salva.

V̄. Estic segur que em beneficiaré en esta vida
de la bondat que em té el Senyor.
Espera en el Senyor.
¡Sigues valent! Conserva el coratge.
Espera en el Senyor.

R̄. El Senyor m'il·lumina i em salva.

III

196. Sl 34 (33), 2-3. 6-7. 8-9. 14-15. 16-17. 18-19 (R : 6a o 9a).

Este salm comença amb un acte de lloança, contemplant Déu en glòria i claredat. Esta contemplació és saborosa i és benaventurança. El cristià batejat ha de ser fidel a Déu, observar els seus manaments, així experimentarà la proximitat de Déu.

V̄. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

℞. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

℣. Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seua lloança.
La meua ànima es glorieja en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho senten.

℞. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

℣. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum
i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva de totes les seues preocupacions.

℞. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

℣. L'àngel del Senyor acampa
entorn dels seus fidels per a protegir-los.
Tasteu i veureu que bo que és el Senyor;
feliç l'home que es refugia en ell.

℞. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

℣. Guarda't la llengua del mal,
que no diguen res de fals els teus llavis
Decanta't del mal i fes el bé,
busca la pau, procura aconseguir-la.

℞. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

℣. Els ulls del Senyor vetlen pels justos,
escolta quan criden auxili
El Senyor es gira contra els malfactors
per a esborrar de la terra el seu record.

℞. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

℣. Als qui clamen al Senyor, ell els escolta
i allibera de tots els perills.
El Senyor està prop dels cors que patixen,
salva els hòmens abatuts d'esperit.

℞. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.
(o Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.)

I

Déu ama tant el món que ha donat el seu Fill únic;
tots els qui creuen en ell tenen vida eterna.

Jo 3, 16

II

Jo sóc la llum del món, diu el Senyor;
qui em seguisca tindrà la llum de la vida.

Jo 8, 12

III

Jo sóc el camí, la veritat i la vida, diu el Senyor:
ningú arriba al Pare sinó per mi.

Jo 14, 5

IV

Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme.
Un sol Déu i Pare.

Ef 4, 5-6

V

El nostre Salvador Jesucrist ha destruït la mort
i ha fet resplandir la vida per mitjà de l'Evangelí.

2Tm 1, 10b

VI

Vosaltres sou un poble elegit,
un regne sacerdotal, una nació sagrada;
proclameu l'alabança
d'aquell que vos ha cridat del país de les tenebres
a la seua llum admirable.

1Pe 2, 9

LECTURES DE L'EVANGELI

I

Este és el manament més gran i el primer de tots

198. *Pel baptisme ingressem en l'Església, poble de la nova Aliança.*

- a) *El baptisme és un pacte amb Déu: la nostra ratificació de l'Aliança que Déu ha fet amb el seu poble. La idea de l'Aliança està present en les figures veterotestamentàries del baptisme: diluvi (Gn 9, 9-17), circumcisió (Gn 17, 2-14), pas del mar Roig (Ex 24, 1-11). La mort de Crist, en la qual som batejats (Rm 6, 3), és el sacrifici de la nova Aliança.*
- b) *La característica principal de la nova Aliança és l'amor (Jo 13, 35), resum de tota la llei (22, 40; Rm 13, 8-10; Ga 5, 14; Col 3, 14). L'ànima de la fidelitat a l'Aliança és també l'amor (Jo 14, 15. 21. 23-24; 15, 9-10; 2Jo 6). En el baptisme, l'Esperit infon l'amor en els nostres cors (Rm 5, 5).*

Les renúncies i la professió de fe són l'expressió de la nostra adhesió a l'Aliança en el baptisme.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

22, 35-40

En aquell temps, un mestre de la llei, per a provar Jesús, li va fer esta pregunta:

— «Mestre, ¿quin és el manament més gran de la llei?»

Jesús li contestà:

— «Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament.

Eixe és el manament més gran i el primer de tots.

El segon és molt paregut:

Ama els altres com a tu mateix.

Tots els manaments escrits en els llibres de la llei i dels profetes vénen d'eixos dos.»

Paraula del Senyor.

II

**Aneu a fer deixebles de tots els pobles, bategeu-los
en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant**

199. *En cada bateig, la fórmula trinitària recorda esta orde de Jesús i ens descobrix el sentit de la missió de l'Església i el misteri del nostre baptisme.*

- a) *Crist ressuscitat, present pel seu Esperit en l'Església (28, 20), exercix el seu poder salvador en el baptisme. El baptisme, com la columna de núvol per als israelites en el desert (figura del baptisme: 1Co 10, 1-2, 6), és signe de la presència i protecció del Senyor (Ex 13, 21-22; 14, 19-20).*
- b) *En incorporar-nos a l'Església, imatge de la Trinitat (Jo 17, 21-23), el baptisme renova en nosaltres la imatge del creador (Col 3, 10), ens fa fills de Déu, ens introduïx en la comunió de la vida trinitària (28, 19; 1Jo 1, 3; 2, 24-25) i ens fa partícips de la mateixa vida de Déu (2Pe 1, 4). D'ara en avant, la nostra vida ha de ser digna d'eixe origen sublim (28, 19).*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

28, 18-20

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Però alguns dubtaren. Jesús s'acostà i els digué:

— «Se m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra. Aneu a fer deixebles de tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo vos he manat. Jo estaré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

Paraula del Senyor.

III

Joan va batejar Jesús en el Jordà

200. *El baptisme de Jesús és figura i fonament del baptisme cristià, perquè prefigura els efectes principals del nostre baptisme.*

Per a Jesús, el baptisme en el Jordà, amb la humiliació i glorificació que va significar, va ser com una anticipació del baptisme sagnant de la creu (Mc 10, 38-39; Lc 12, 50), en el qual també nosaltres som batejats (Rm 6, 3). El baptisme ens obri les portes del cel, tancades pel pecat; d'ara en avant, la nostra pàtria és el cel (Fl 3, 20). L'Esperit s'infon al batejat com una unció (Tt 3, 5-6), que ens fa fills de Déu, objecte de les predileccions del Pare (Rm 8, 14-17; Ga 4, 1-7). Ens consagra per a compartir amb Crist la seua missió profètica (Lc 4, 18-19; 1Pe 2, 9).

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

1, 9-11

Per aquells dies, Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. En eixir de l'aigua, va veure que el cel s'obria i que l'Esperit,

com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Tu ets el meu Fill amat, en tu m'he complagut».

Paraula del Senyor.

IV

Deixeu que els infants vinguen a mi

201. *«Nàixer de nou», «nàixer de dalt», ser com un infant, és condició per a entrar en el regne del cel (10, 15; Jo 3, 3. 5). El baptisme és «bany de regeneració», de naixement nou (Tt 3, 5): ens fa «criatures noves» (2Co 5, 17; Ga 6, 15), «hòmens nous» (Ef 2, 15), «renovats en el nostre esperit» (Ef 4, 24). La força que ens renova interiorment és l'Esperit que se'ns comunica en el baptisme (Sl 104 [103], 30). De les aigües baptismals, fecundades per l'Esperit, eixim «com a infants acabats de nàixer» (1Pe 2, 2), igual que Naaman (figura del baptisme) de les aigües del Jordà (2Re 5, 14).*

Els «infants en Crist» han de créixer fins a arribar a ser «hòmens espirituals» (1Co 3, 14).

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

10, 13-16

En aquell temps, portaren a Jesús uns infants perquè els imposara les mans, però els deixebles els reprenien. En veure-ho, Jesús es va indignar i els digué:

— «Deixeu que els infants vinguen a mi. No els ho impediu, perquè el regne de Déu és dels qui són com ells. En veritat vos ho dic: qui no aculla el regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà.»

I els prenia en braços i els beneïa imposant-los les mans.

Paraula del Senyor.

V

Escolta, Israel: ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor

202. *El baptisme, que ens introduïx en el regne de Déu (12, 34), ens obliga a acceptar i respectar les lleis i costums d'eixe regne: el baptisme equival a una espècie de traditio legis. La llei fonamental del regne és l'amor (Jo 13, 34-35; 15, 12-13). El baptisme ens consagra íntegrament al servici de Déu i dels germans (12, 30-31): este és el verdader culte espiritual (12, 33; Rm 12, 1; 1Pe 2, 5). La pedra de toc de la verdadera pietat és l'amor als germans (12, 33; 1Jo 3, 13-18; 4, 20-21; St 1, 27).*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

12, 28b-34

En aquell temps, un dels mestres de la llei anà a buscar Jesús, i li va fer esta pregunta:

— «¿Quin és el primer de tots els manaments de la llei?»

Jesús li respongué:

— «El primer és: “Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces.” El segon és este: “Estima els altres com a tu mateix.” No hi ha cap manament més gran que estos.»

El mestre de la llei li digué:

— «Molt bé, mestre. Tens tota la raó quan dius que el Senyor és l'únic i que no n'hi ha cap altre fora d'ell, i que amar-lo amb tot el cor, amb tot l'enteniment i amb totes les forces, i estimar els altres com a si mateix, val més que tots els holocaustos i sacrificis.»

Jesús, veient que havia parlat sàviament, li digué:

— «No estàs lluny del regne de Déu.»

I ningú s'atreví a fer-li cap altra pregunta.

Paraula del Senyor.

VI

Ningú pot veure el regne de Déu si no naix de dalt

203. *El baptisme és un nou naixement, naixement a la vida divina: condició per a entrar en el regne de Déu (3, 3, 5; Mc 10, 15).*

L'aigua i l'Esperit són símbols de la vida (Gn 1, 2). L'Esperit és el germen i el principi de la nova vida (Rm 8, 15-16; Ga 4, 6; Tt 3, 5). Les aigües baptismals són el si virginal de l'Església: «el mateix Esperit que va fecundar la Verge, fecunda també la font» (sant Lleó el Gran): eixe és el sentit de la benedicció de l'aigua baptismal. La resurrecció, obra de l'Esperit (Rm 8, 11), va ser per a Jesús com un nou naixement (Fets 26, 23; Col 1, 18; Ap 1, 5). En el baptisme també nosaltres ressuscitem amb Crist a una vida nova (Rm 6, 5-6; Col 2, 12).

Viure una vida nova (Rm 6, 6), viure segons l'Esperit (Rm 8, 14), és una exigència del baptisme.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

3, 1-6

En aquell temps, hi havia un fariseu que es deia Nicodem. Era un dirigent dels jueus. Este home anà de nit a Jesús i li digué:

— «Rabí, sabem que sou un mestre que ve de Déu, perquè ningú podria fer estos senyals que tu fas si Déu no estiguera amb ell.»

Jesús li respongué:

— «En veritat, en veritat t'ho dic: ningú pot veure el regne de Déu si no naix de dalt.»

Li diu Nicodem:

— «¿Com pot nàixer un home que ja és vell? ¿ És que pot entrar altra vegada en les entranyes de la mare i tornar a nàixer?»

Jesús li respon:

— «En veritat, en veritat t'ho dic: ningú pot entrar en el regne de Déu si no naix de l'aigua i de l'Esperit. De la carn en naix carn, de l'Esperit en naix Esperit.»

Paraula del Senyor.

VII

Una font brollarà sempre per a donar vida eterna

204. *El baptisme és «do de Déu» (4, 10): ens dona la vida divina, la vida eterna.*

Déu mateix és la font d'aigües vives (Jr 2, 13; Sl 36 [35], 9; Is 12, 3). Crist, en la seua passió, s'ha convertit per als hòmens en la roca d'on brollen les fonts de la salvació (Ex 17, 3-7; Jo 7, 37-39; 19, 31-35); en ell s'han complit les profecies (Is 41, 17-18; 43, 19-21; 48, 20-21; Ap 7, 16-17; 22, 17). La condició per a beure d'eixa «font d'aigua viva» és creure en Jesucrist (4, 10); el baptisme és sagrament de la fe.

En el baptisme, la vida divina se'ns dona com un germen que aspira a conservar-se i a desenrotllar-se fins a la vida eterna (4, 14): «Una aigua viva que murmura dins de mi i que em diu interiorment: “Vine al Pare”» (sant Ignasi d'Antioquia).

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

4, 5-14

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allí es troba el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, estava assentat bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions.

Arribà una dona samaritana, que venia a poar aigua.

Jesús li diu:

— «Dona'm aigua.»

Li diu la samaritana:

— «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?»

Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

- «Si saberes què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li dones aigua, series tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.»

Ella li diu:

- «Senyor, eixe pou és fondo i no teniu res per a poar l'aigua. ¿D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar eixe pou i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Vós sou més gran que ell?»

Jesús li respongué:

- «Els qui beuen d'eixa aigua tornen a tindre set, però qui bega de la que jo li donaré mai més tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dins d'ell per a donar-li vida eterna.»

Paraula del Senyor.

VIII

Qui creu té la vida eterna

205. *El baptisme és el sagrament de la fe i, per això mateix, és sagrament de la vida eterna.*

La fe és do de Déu (6, 44; Ef 2, 8). El baptisme és signe i expressió de la fe. La fe i el baptisme ens introduïxen en el coneixement de les relacions íntimes que hi ha entre el Pare i el Fill (6, 46). És missió de l'Esperit que ens acostem al Pare i que descobrim els seus secrets (1Co 2, 10-12): en això consistix la vida eterna (6, 47; 17, 3). Tot això ens ho dona el baptisme.

«Deixar-se ensenyar per Déu»(6, 45), créixer en la fe rebuda, és exigència del baptisme.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 44-47

En aquell temps, Jesús digué a la gent:

- «Ningú pot vindre a mi si no l'atrau el Pare que m'ha enviat. I jo el ressuscitaré l'últim dia.

En els Profetes hi ha escrit: «tots seran instruïts per Déu.» Tots els qui han sentit l'ensenyança del Pare i l'han apresada vénen a mi. No vull dir que algú haja vist mai el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; eixe sí que ha vist el Pare.

Vos ho dic de veres: els qui creuen tenen vida eterna.»

Paraula del Senyor.

IX

Naixeran rius d'aigua viva

206. *El baptisme és la font d'aigua viva que va brollar, per a l'Església, del costat de Crist (7, 38; 19, 31-35), i així es va complir la figura profètica de la roca de l'Horeb (Ex 17, 3-7; 1Co 10, 4). L'Esperit, font de vida eterna, és el do pasqual de Crist a la seua Església (7, 39b; 16, 7).*

El baptisme, comunicant l'Esperit (Fets 2, 39; Rm 5, 5), fa brollar en cada cristià torrents d'aigua viva (7, 38). La vinguda de l'Esperit és com un «baptisme en Esperit» (Fets 1, 5; 2, 4); el baptisme d'aigua obté la seua eficàcia de l'Esperit. L'Esperit és el principi de la vida nova (Gn 1, 2; Tt 3, 5) i de la fecunditat en el baptisme. Per a això cal la fe (7, 39); el baptisme és sagrament de la fe.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

7, 37b-39

En aquell temps, Jesús s'alçà i cridà:

— «Si algú té set, que vinga a mi, i que bega. Com diuen les Escripures, naixeran rius d'aigua viva de l'interior de qui creu en mi.»

Deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creuien en ell.

Paraula del Senyor.

X

Anà a Siloé, es llavà i, quan tornà, s'hi veia

207. *La coincidència en una sèrie de detalls amb la simbologia del baptisme (ceguera de naixement, piscina, enviat, unció, llavat, confessió de fe) fa d'este miracle una figura del nostre sagrament.*

El baptisme és un misteri de llum, una «il·luminació»; als batejats se'ls diu «il·luminats» (He 6, 4; 10, 32). El baptisme ens fa passar del regne de les tenebres (mort) al regne de la llum (vida) (Col 1, 12-13; 1Pe 2, 9). Equival a una nova creació, victòria de la llum sobre les tenebres (Gn 1, 3-4; 2Co 4, 6). Batejats en Crist (Siloé = Enviat), ens revestim de Crist, som «llum en el Senyor» (Ef 5, 8), «fills de la llum» (1Te 5, 5). El baptisme ens fa participar en la vida nova del Ressuscitat: això vol significar el ritu d'encendre el ciri en la flama del ciri pasqual (Ef 5, 14).

«Caminar com a fills de la llum» (Ef 5, 8-11) és una exigència del baptisme.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

9, 1-7

En aquell temps, Jesús, mentres passava, va veure un cego de naixement. Els deixebles li preguntaren:

— «Rabí, ¿qui va pecar perquè nasquera cego, ell o els seus pares?»

Jesús contestà:

— « Ni ell ni els seus pares van pecar; és a fi que es revelen en ell les obres de Déu. Mentres és de dia, jo he de fer les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta i no podrà fer-les ningú. Mentres estic en el món sóc la llum del món.»

Dit això, va escopir en terra, féu amb la saliva un poc de fang, l'estengué sobre els ulls del cego i li digué:

— «Vés a llavar-te a la piscina de Siloé.»

Eixe nom significa 'Enviat'.

Ell hi anà, es llavà i, quan tornà, s'hi veia.

Paraula del Senyor.

XI

El qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit

208. *El baptisme ens incorpora a Crist; és com empeltar-nos en Crist (Rm 11, 17-19), en la seua mort (Rm 6, 5). És obra de l'amor de Déu, d'elecció gratuïta (Jo 15, 16; Rm 11, 17). Dona origen a una comunió estreta i íntima entre Crist i el batejat; naix una comunitat nova, el misteri del cep verdader: Crist i l'Església, imatge de la comunió trinitària (Jo 15, 9; 17, 21). Esta comunió és condició i garantia de fecunditat (15, 4-6; Ez 19, 10-11) i d'alegria duradora (15, 11; 17, 13).*

El baptisme exigix una fidelitat constant a la comunió amb Crist, que es manifesta en el compliment dels manaments (15, 10).

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

15, 1-11

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— «Jo sóc el cep verdader, i el meu Pare és el vinyater. El sarment que no dona fruit en mi, el Pare el talla, però el que dona fruit, l'esporga perquè encara en done més. Vosaltres ja esteu nets gràcies a la paraula que vos he anunciat.

Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com el sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar fruit si no esteu en mi.

Jo sóc el cep i vosaltres els sarments. El qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Al qui no està en mi, el tiren fora com al sarment i se seca. Després els arpleguen, els llancen al foc, i cremen. Si esteu en mi, i les meues paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu.

La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.

Tal com el Pare m'estima, també jo vos estime a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, vos mantindreu en el meu amor, tal com jo guarde els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor .

Vos he dit tot això perquè la meua joia siga també la vostra, i la vostra joia siga completa.»

Paraula del Senyor.

XII

Li pegà una llançada al costat i a l'instant en va eixir sang i aigua

209. *La sang i l'aigua simbolitzen abans de tot el sacrifici de Crist i l'Esperit, l'origen dels sagraments (baptisme i eucaristia) i el naixement de l'Església (la nova Eva). Però la tradició les ha interpretades també com a imatge del baptisme, compliment de la figura (roca de l'Horeb: Ex 17, 37) i de les profecies (Is 41, 17-18; 43, 19-21; 48, 20-21; Jo 7, 37-39). La connexió de l'aigua amb la sang indica que tota la força salvífica del baptisme prové del sacrifici pasqual de Crist. Igual que la sang de Crist, el baptisme allibera (Ex 12, 7. 22), purifica (He 12, 24; 1Pe 1, 2; Ap 1, 5; 7, 14), vivifica (Jo 6, 53-56), consagra i santifica (Ex 12, 7. 22; 29, 20-21; Lv 8, 23-24. 30; Ez 43, 20; He 10, 29; 13, 12). En cada baptisme es renova el misteri del naixement de l'Església en un nou membre.*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

19, 31-35

Era divendres, i els jueus no volien que els cossos quedaren en les creus durant el repòs de dissabte, i més perquè aquell dissabte era un dia solemníssim. Per això demanaren a Pilat que trencaren les cames dels crucificats i llevaren els cossos. Els soldats hi anaren i trencaren les cames del primer, i després, de l'altre que havia sigut crucificat amb Jesús. Però quan arribaren a Jesús i comprovaren que ja era mort, no li trencaren les cames, sinó que un dels soldats li pegà una llançada al costat i a l'instant en va eixir sang i aigua.

En dona testimoni el qui ho va veure. La seua paraula és digna de fe, i Déu sap que això que diu és veritat, perquè també vosaltres cregueu.

Paraula del Senyor.

**FORMULARIS DIVERSOS
PER A LA CELEBRACIÓ
DEL BAPTISME**

I. PREGÀRIA DELS FIDELS

Es pot utilitzar qualsevol de les fórmules proposades ací. És lícit triar intencions dels diversos formularis i incloure'n de noves, a fi que la pregària siga més apta i responga millor a les circumstàncies especials i als desitjos de les famílies. S'acaba sempre amb la invocació dels sants.

1

210. Germans, invoquem la misericòrdia del nostre Senyor Jesucrist, per estos infants que rebran la gràcia del baptisme, pels seus pares, pels seus padrins i per tots els batejats.

— Pel baptisme, sagrament de la vostra mort i de la vostra resurrecció, engendreu de nou, Senyor, estos infants i incorporeu-los a l'Església santa. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor. *(O bé una altra resposta habitual.)*

— Pel baptisme i per la confirmació, feu-los fidels deixebles vostres i testimonis del vostre Evangelí. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Per la santedat de la seua vida, porteu-los al goig del regne del cel. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Feu que els pares i els padrins siguen, per a estos infants, un gran exemple de fe. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Ajudeu les seues famílies a perseverar en el vostre amor. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Renoveu en tots nosaltres la gràcia del baptisme. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

Seguixen les invocacions dels sants.

2

211. Déu ens ha cridat a ser un sacerdoti reial, una nació santa, un poble que ell ha redimit. Invoquem la misericòrdia de Déu totpoderós per estos

infants que rebran la gràcia del baptisme, pels seus pares, pels seus padrins i per tots els batejats.

— Incorporeu, Senyor, pel baptisme estos infants a la vostra Església. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor. *(O bé una altra resposta habitual.)*

— Feu que, marcats amb el senyal de la creu, confessen obertament Jesucrist Fill de Déu, en totes les ocasions de la vida. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Concediu que, sepultats en la mort amb Crist pel baptisme, compartisquen també la seua resurrecció. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Feu que, ajudats amb les paraules i els exemples dels pares i dels padrins, cresquen en l'Església com a membres plens de vida. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Feu que es renove en tots nosaltres la gràcia del baptisme. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— I que tots els deixebles de Crist, batejats per a formar un únic cos, visquen sempre units en la fe i en l'amor. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

Seguixen les invocacions dels sants.

3

212. Germans estimats, invoquem la misericòrdia del nostre Senyor Jesucrist per estos infants que rebran la gràcia del baptisme, pels seus pares, pels seus padrins i per tots els batejats.

— Que estos infants siguin rebuts per Déu com a fills adoptius. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor. *(O bé una altra resposta habitual.)*

— Que, empeltats en els sarments del cep verdader, siguin per la fe autèntics deixebles de Crist. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Que, guardant els preceptes de Crist, perseveren en el seu amor i anuncien amb decisió l'Evangelí. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

— Que, justificats per la gràcia de Crist Salvador, obtinguen l'herència eterna. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

— Que els pares i els padrins eduquen en el coneixement i en l'amor de Déu estos infants que seran batejats. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

— Que tots els hòmens arriben a participar de la regeneració baptismal, preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

Seguixen les invocacions dels sants.

4

213. Déu ens ha cridat a ser un sacerdoci reial, una nació santa, un poble que ell ha redimit. Invoquem la misericòrdia de Déu totpoderós per estos infants que rebran la gràcia del baptisme, pels seus pares, pels seus padrins i per tots els batejats.

— Que el baptisme faça estos infants fills de Déu, i que el Senyor es complaga en ells. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor. *(O bé una altra resposta habitual.)*

— Que, havent renascut de l'aigua i de l'Esperit Sant, visquen sempre del mateix Esperit, i així manifesten als hòmens la nova vida. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

— Que descobrisquen els enganys del diable i vencen la seducció del pecat. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

— Que amen el Senyor amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot l'esperit i amb totes les forces, i el proïsme com a ells mateixos. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

— Que tots els qui estem ací reunits donem a estos infants el bon testimoni de la nostra fe. Preguem al Senyor.

℞. Vos ho demanem, Senyor.

— Que tots els cristians, per la seua manera de viure, donen, sempre i en tot lloc, un bon testimoni del senyal de la creu que reberen en el baptisme. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

Seguixen les invocacions dels sants.

5

214. Invoquem la misericòrdia de Crist per estos infants, pels seus pares, pels seus padrins i per tots els batejats.

— Que estos infants renasquen de l'aigua i de l'Esperit Sant per a la vida eterna. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor. *(O bé una altra resposta habitual.)*

— Que siguen membres vius de la vostra Església santa. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Que escolten l'Evangelí, el complisquen i en donen testimoni. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Que s'acosten amb alegria a la taula del vostre sacrifici. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Que amen Déu nostre Senyor i el proïsme com ens vau ensenyar. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

— Que tots els vostres deixebles visquen sempre units en la fe i en l'amor. Preguem al Senyor.

℟. Vos ho demanem, Senyor.

Seguixen les invocacions dels sants.

II. UNA ALTRA ORACIÓ D'EXORCISME

215. Déu totpoderós i etern,
vós heu enviat el vostre Fill al món
perquè donara a l'home,
que era esclau del pecat,
la llibertat pròpia dels vostres fills.

Vos preguem per estos infants,
que estaran exposats a les seduccions del món
i que hauran de lluitar contra els enganys del diable;
deslliureu-los de la taca del pecat original
per la passió i la resurrecció del vostre Fill,
i gardeu-los constantment en el camí de la seua vida,
revestits de la gràcia de Crist.

Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

℞. Amén.

III. BENEDICCIÓ I INVOCACIÓ A DÉU SOBRE L'AIGUA

1

216. *Vegeu la fórmula que es proposa en el núm. 123.*

2

217.

Celebrant:

Déu Pare totpoderós, vos beneïm perquè heu creat l'aigua que ens purifica i ens dona vida.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

Jesucrist, Fill unigènit de Déu, vos beneïm perquè féreu brollar del vostre costat sang i aigua, a fi que de la vostra mort i resurrecció nasquera l'Església.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

Esperit Sant, vos beneïm perquè ungréu Crist, batejat en l'aigua del Jordà, a fi que tots nosaltres també siguem batejats en vós.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

Escolteu-nos, Senyor, l'únic Pare, i santifiqueu esta aigua que heu creat, a fi que els qui en ella seran batejats, queden nets de tota culpa i renasquen a la vida dels fills de Déu.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

Santifiqueu esta aigua que heu creat, a fi que els qui amb ella seran batejats en la mort i resurrecció de Crist, es convertisquen en imatges vives de la persona del vostre Fill.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor.

Celebrant:

Santifiqueu esta aigua que heu creat, perquè els vostres elegits siguen regenerats en l'Esperit Sant i formen part del vostre poble.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor.

Quan l'aigua baptismal ja està beneïda, s'ometen les invocacions Escolteu-nos, Senyor i les que següen; llavors el celebrant diu:

Pel misteri d'esta aigua consagrada, doneu, Senyor, la regeneració espiritual als vostres servents (N., N.) i a les vostres serventes (N., N.), que, en la fe de l'Església, heu cridat al bany baptismal, perquè posseïsquen la vida eterna. Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

3

218.

Celebrant:

Pare clementíssim, vós heu fet que la nova vida dels vostres fills brollara de la font del baptisme enmig de nosaltres.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

Vós, per l'aigua i per l'Esperit Sant, reuniu en un sol poble tots els batejats en el vostre Fill Jesucrist.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

Vós ens allibereu per l'Esperit d'amor que infoneu en els nostres cors, a fi que puguem gaudir de la vostra pau.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

Vós elegiu els batejats, a fi que anuncien amb alegria a tots els pobles l'Evangeli del vostre Fill.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

Beneïu ☩ esta aigua, Senyor, amb la qual seran batejats els vostres servents (N., N.) i les vostres serventes (N., N.), que, en la fe de l'Església, heu cridat al bany de regeneració, perquè posseïsquen la vida eterna. Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor.

Quan l'aigua baptismal ja està beneïda, s'omet la invocació Beneïu esta aigua, i llavors el celebrant diu:

Pel misteri d'esta aigua consagrada, doneu, Senyor, la regeneració espiritual als vostres servents (N., N.) i a les vostres serventes (N., N.), que, en la fe de l'Església, heu cridat al bany baptismal, perquè posseïsquen la vida eterna. Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

IV. FORMULARIS PER A LES RENÚNCIES

1

219. ¿Renuncieu a Satanàs, això és:

- al pecat, com a negació de Déu;
- al mal, com a signe del pecat en el món;
- a l'error, com a ofuscació de la veritat;
- a la violència, com a contrària a la caritat;
- a l'egoisme, com a falta de testimoni de l'amor?

℞. Sí, hi renuncie.

¿Renuncieu a les seues obres, que són:

- les vostres enveges i odis;
- les vostres pereses i indiferències;
- les vostres covardies i complexos;
- les vostres tristeses i desconfiances;
- els vostres materialismes i sensualitats;
- les vostres injustícies i favoritismes;
- les vostres faltes de fe, d'esperança i de caritat?

℞. Sí, hi renuncie.

¿Renuncieu a les seues seduccions, que poden ser:

- creure-vos els millors;
- veure-vos superiors als altres;
- estar massa segurs de vosaltres mateixos;
- creure que ja esteu convertits del tot;
- i quedar-vos en les coses, institucions, mitjans, mètodes i reglaments i no anar cap a Déu?

℞. Sí, hi renuncie.

220. ¿Renuncieu a creure-vos superiors als altres, això és, a qualsevol classe:

- d'abús;
- de discriminació;

- de fariseisme, d'hipocresia o de cinisme;
- d'orgull;
- d'egoisme personal;
- de menyspreu?

℞. Sí, hi renuncié.

¿Renunciéu a inhibir-vos davant de les injustícies i les necessitats de les persones per:

- covardia;
- peresa;
- comoditat;
- avantatges personals?

℞. Sí, hi renuncié.

¿Renunciéu als criteris i comportaments materialistes, que miren:

- els diners com a suprema aspiració de la vida;
- el plaer per damunt de tot;
- el negoci com un valor absolut;
- el propi bé per damunt del bé comú?

℞. Sí, hi renuncié.

V. ACLAMACIONS I TROPARIS

221. *Aclamacions tretes de la Sagrada Escripura:*

- ¿Qui és com vós entre els déus, Senyor? ¿Qui és com vós, magnífic entre els sants? Feu proeses temibles, obreu meravelles. (Ex 15, 11)
- Déu és llum, i en ell no hi ha foscor. (1Jo 1, 5)
- Déu és amor
qui viu en l'amor està en Déu,
i Déu està en ell. (1Jo 4, 16)
- Un sol Déu i Pare de tots,
que està per damunt de tot,
actua a través de tot i està present en tot. (Ef 4, 6)
- Alceu a ell la mirada. Vos omplirà de llum. (Salm 34 [33], 6)
- Beneït siga Déu, que vos elegí en Crist. (cf. Ef 1, 3-4)
- Sou obra de Déu, creats en Jesucrist. (cf. Ef 2, 10)
- Ara ja som fills de Déu,
però encara no s'ha manifestat com serem. (1Jo 3, 2)
- Mireu quina prova d'amor vos ha donat el Pare,
que vos ha reconegut com a fills seus, i ho sou. (cf. 1Jo 3, 1)
- Feliços els qui blanquegen els seus vestits
en la sang de l'Anyell. (cf. Ap 22, 14)
- Tots som una sola cosa en Jesucrist. (Ga 3, 28)
- Sigueu imitadors de Deú
i viviu en l'amor, tal com Crist ens amà. (cf. Ef 5, 1-2)

222. *Troparis de l'antiguitat i de la litúrgia:*

- Creiem en vós, oh Crist:
il·lumineu els nostres cors
perquè siguem fills de la llum.
- Venim a vós, Senyor:
concediu-nos la vostra vida,
i serem els vostres fills.

- Del vostre costat, oh Crist,
brolla una font d'aigua
que llava els pecats del món
i renova la vida.
- Damunt de les aigües se sent la veu del Pare,
resplandix la glòria del Fill
i l'amor de l'Esperit Sant dona la vida.
- Obri els braços, Església santa,
i acull els fills
que l'Esperit de Déu fa renàixer de l'aigua.
- Alegreu-vos, batejats,
els elegits del regne,
sepultats en la mort de Crist,
renascuts en la seua fe.
- Esta font és font de vida
que rega tot el món:
naix de les ferides de Crist.
- Renascuts d'esta font, espereu el regne del cel.

VI. FÓRMULES DE BENEDICCIÓ FINAL

1

223. *Vegeu el text proposat en el núm. 135.*

2

224.

Celebrant:

Que el Senyor Déu omnipotent, que va omplir de goig tot l'univers pel naixement del seu Fill, beneïska estos infants acabats de batejar, a fi que siguem imatge plena de Jesucrist.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que el Senyor Déu omnipotent, que dona la vida terrenal i la vida celestial, beneïska els pares i mares d'estos infants, a fi que, igual que ara li agraiïxen la seua descendència, es mantinguen sempre amb els seus fills en contínua acció de gràcies.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que el Senyor Déu omnipotent, que ens ha fet renàixer a la vida eterna per l'acció de l'aigua i de l'Esperit Sant, beneïska estos fidels, a fi que sempre i en tot lloc siguem membres vius del seu poble i concedisca l'abundància de la seua pau a tots els presents.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que vos beneïska Déu totpoderós, Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

Tots:

Amén.

3

225.

Celebrant:

Que Déu, autor de la vida i de l'amor, que eixampla els cors de les mares amb els seus fills, beneïska les mares d'estos batejats, a fi que, així com agraïxen la seua vinguda, tinguen també la joia del seu amor, l'alegria de veure'ls créixer, el goig de la seua salut.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que Déu, principi i model de tots els pares, acompanye amb el seu amor els pares d'estos infants, a fi que, guiats amb el seu exemple, duguen els seus fills a la maduresa de la vida cristiana.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que Déu, que ama tots els hòmens, tinga misericòrdia de tots els familiars i amics ací reunits, que els preserve del mal i els concedisca la pau.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Que vos beneïska Déu totpoderós, Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

Tots:

Amén.

4

226.

Celebrant:

Germans,

vos encomanem a l'amor i a la gràcia de Déu Pare omnipotent, del seu Fill unigènit i de l'Esperit Sant. Que ell guardi la vostra vida, a fi que, caminant a la llum de la fe, arribeu als béns promesos, i que nosaltres vos acompanyem.

I que vos beneïska Déu totpoderós, Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

Tots:

Amén.

Celebrant:

Aneu-vos-en en pau.

